

In memoriam KEES DE RUITER

Tijdens de vakantie werden wij opgeschrikt door de tijding dat een van onze werknemers, Kees de Ruiter, werkzaam als monteur op onze fabriek Keulsekade, plotseling was overleden.

Hij bereikte de nog jeugdige leeftijd van 23 jaar. Alhoewel De Ruiter nog slechts een half jaar in onze dienst was, hebben wij hem leren kennen als een goed collega en een ijverig werker. Onze gevoelens van deelneming gaan uit naar zijn vrouw, die met een baby van 3 weken achterblijft. Wij zullen aan hem de beste herinneringen bewaren. Dat hij ruste in vrede.

Wat gaan we de komende winter doen?

Wij kunnen ons zo voorstellen dat u, met nog vers in het geheugen de prettige herinnering aan de afgelopen vakantie, zich bij het lezen van dit opschrift afvraagt: Wat zit hierachter? Wij zullen u niet lang in onzekerheid laten en recht op ons doel afzetten. Wij willen u een suggestie doen voor de besteding van de twee en dertig uren per week, waarover de heer Schreier het in zijn cursusje heeft.

In de tegenwoordige tijd zo snel ontwikkelende maatschappij wordt steeds meer naar diploma's gevraagd en in vele gevallen komt men er niet vanaf door te zeggen: Daar weet ik wel iets van.

Waarom zou u een deel van deze twee en dertig uren, die u per week vrij bent, niet nuttig besteden door te gaan studeren? Er liggen binnen Van der Heem en zeker ook daarbuiten tal van mogelijkheden. De financiële bezwaren, die in bepaalde gevallen aanwezig kunnen zijn, zijn mogelijk via ons Studiefonds op te vangen. Wij geloven dat het in hoofdzaak een kwestie van willen en pas in de tweede

plaats van kunnen is. Studeren eist nu eenmaal een bewuste aanpak en vooral doorzetting. Het ligt dus in de eerste plaats bij uzelf.

Wij willen u graag adviseren bij de keuze van uw studie. De heer C. van Delft van onze afdeling Opleidingen is hiertoe gearne bereid. Wij hopen dat de heer Van Delft in de komende weken een stroom van aanvragen om inschrijvingen te verwerken zal krijgen, maar vooral dat er in de komende winter fliks zal worden gestudeerd.

Spreekuur O.R. Maanweg

13 AUGUSTUS 1957.

1e pauze: de heren Mindé — Van Gromdelle,
2e pauze: de heren Reimerink — Van de Velde.

Opgelet!

In verband met de vakantie van het personeel van onze drukkerij zal het eerstvolgende VDH-tje op zaterdag 31 augustus a.s. verschijnen.

VVD-sters....

opgepaat!

Avonden, die u vrij moet houden

Voor het a.s. winterseizoen heeft de Programma-commissie de volgende persoonlijkeavonden gepland:

- woensdag 18 september: Ensemble Mostaert „Een avond in Wenen“ opera- en operettezang van een boeiend genre; woensdag 2 oktober: Goochelaar Boeda en onze band;
 - vrijdag 18 oktober: Declamator Maarten Kapteyn, ons mannenkoor en ons ballet;
 - woensdag 13 november: Film „Telefoon voor u“;
 - zaterdag 7 december: St. Nicolaasfeest voor de kinderen;
 - vrijdag 13 december: Onze toneelgroep met „Fatale druppels“;
 - maandag 30 december: Jaarsluitings-samenkomst.
- Nadere gegevens volgen telkens tijdig vóór elke avond.

Nieuw houtbedrijf in gebruik genomen

Met enig ceremonieel werd maandagmorgen j.l. het nieuwe houtbedrijf door onze president-directeur, de heer L. W. van der Heem in gebruik gesteld. Wij hopen op deze voor ons bedrijf belangrijke gebeurtenis binnenkort uitgebreid terug te komen.

32 uur vullen

Dit is, de fabrieksvakantie is gemeten. Alleen de ENAF heeft ze nog tegoed. Maar voor de meesten onzer is het dus weer de tijd gevonden om aan het dagelijkse werk te gaan.

Dat dagelijkse werk neemt het grootste deel van onze weektijd in beslag. Maar het eist niet de gehele week. Er blijven zo gemiddeld 32 uren buiten werktijd per week beschikbaar.

Dat zal natuurlijk voor de één wat ruimer dan voor de ander zijn. Doch ik heb ruimschoots zo gerekend: elke werkdag na wassen en eten zo van acht tot elf (dat's een nette bedruaamstijd) drie uren; zaterdag in de middag pak-weg vier uren extra en zondag tien uren. Alles buiten etenstijden, deze dan ook weer ruim berekend. Bij elkaar 32 uren buiten de werktijden, waarover we wekelijks beschikken. En wat doen we ermee?

Vullen; ja, natuurlijk, maar hoe? We oemen die uren gewoontlijk onze „vrije tijd“. Dat „vrij“ wil dan zeggen: de zaak legt er geen beslag op, bijzondere gevallen daargelaten.

Gedeeltelijk kunnen we die tijd gebruiken om te rusten. Nu moet u wel in het oog houden, dat ik in die 32 uren al niet heb meegetaeld de tijden voor eten en even uitblazen, want anders kwam ik zeker aan ongeveer 50 uren toe.

Goed, maar ook dan kan men van die 32 er enige met rust doorbrengen. Dat zal het geval zijn na sterke inspanningen. Maar heel vaak rust een mens meer uit door eens wat anders te doen dan door niets te doen, doch dat kan per persoon verschillen. Rusten is echter wel iets anders dan leiglopen of naar zitten te zitten om te roddelen of te snuffen.

In de vakantie hebben we gemiddeld eenmaal eens even fijn de tougel gevierd en het er wat van genomen. Nu komt niet alleen de vertierperiode in de fabriek terug, maar ook de tijd voor vrijetijdsbesteding.

Ontnugs heeft een onderzoek uitgegeven, dat de Nederlanders nogal huiselijke zijn gebleven, zelfs in tegenstelling met de meeste andere volken. Als voorbeeld noemde dat onderzoek, dat 43% van ons volk nooit of te nimmer naar een bioscoop gaat. Dat zegt echter over de huiselijkheid nog niet voldoende, want men kan ook om andere redenen dan bioscoopbezoek vaak de deur uitgaan.

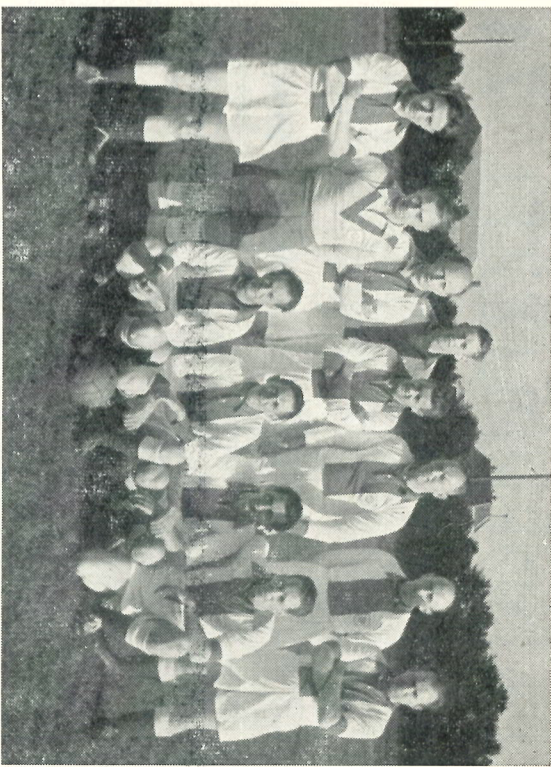
Maar goed, we zijn dus nog al huiselijk. Maar wat gaan we thuis nu doen? Het antwoord op die vraag is eveneens belangrijk als de kwestie, wat en hoe we overdag bij het bedrijfswerk zijn geweest.

Nu de vakantie dus voorbij is, staan we voor twee serieuze taken tegelijk: een werkeiwel in het beroep en 32 uren vrije tijd verantroord vullen.

Scheurer.

Wijziging telefoonnummers

hr Schirris	560
hr Van der Plas	561
hr De Kooy	562
hr Douglas	563
hr De Vaal (1s.)	564
hr De Vaal (2s.)	564
hr Geldamans	565
hr Peelen	567
Portier Saturnusstraat	550

DE UTRECHTSE KAMPIOEN

NABESCHOUWING

In ons VDH-tje van 20 juli j.l. hebben wij, zij het zeer beknoppt, gewag gemaakt van het feit, dat de VDH-bedrijfsvoetbalcompetitie 1957 werd beëindigd met een officiële uitreiking van de door de directie ter beschikking gestelde wisselbeker aan het elftal van de Gereedschapmakerij, die door haar op overtuigende wijze was gewonnen. Beknopp, omdat plaatsgebrek ons daartoe noopte.

Nu echter vele voetbalclubs reeds bezig zijn met het treffen van voorbereidingen om in de naderende competitie zo goed mogelijk voor de dag te kunnen komen en ook omdat koning Soccer onder onze personeelsleden veel volgelingen telt, lijkt het ons aardig nog eens op onze bedrijfscompetitie terug te komen.

Mede door het succesvolle resultaat dat het elftal van de Gereedschapmakerij bereikte, waardoor de wisselbeker, door deze in drie achtereenvolgende jaren te winnen, nu definitief in haar bezit kwam, ontstond bij ons de gedachte de achtelgonden, die de organisatie tot het ontwerpen van een bedrijfsvoetbal hebben geleid, eens nader te belichten.

Om hiertoe te komen moeten wij enkele jaren teruggaan. Wij kunnen ons nog heel goed de tijd herinneren, dat er jaarlijks een sportdag werd georganiseerd, waarop naast voetbal ook voor andere sporten een plaats was ingeruimd. Wij denken in dit verband aan de gespeelde wedstrijden tegen onze Utrechtse sportvrienden, waarbij voetbal weliswaar de hoofdschotel vormde, maar waarnaast ook een dames- en herenhandbalteam de strijd tegen de Utrechtse collega's opnamen.

Zo'n dagje uit deed het wel en de stemming was dan ook opperbest. Onderlinge rivaliteit deed wel eens afbreuk aan het spel en vaak werd er zelfs vinnig om de eer gestreden. Toch waren deze wedstrijden nooit uitrair en zelden werd de sportiviteit geweld aangedaan.

Wanneer na zo'n sportevenement de teams weer broederlijk (of zusterlijk) waren verenigd in een gezellig samenzijn, had deze rivaliteit plaats gemaakt voor een collegiale vriendschap, die door beide partijen zeer werd gewaardeerd.

Het enige bezwaar tegen deze jaarlijkse sportuitwisseling was wel het feit, dat een te beperkt aantal personeelsleden eraan kon deelnemen. Dit in tegenstelling tot een bedrijfsvoetbal, dat voor iedere afdeling vrij tot inschrijving openstaat en waaraan iedere voetballiefhebber zijn hart kan ophalen. Dit werd door de organisatoren ook zo gezien, waarna tot het instellen van een interne jaarlijkse bedrijfscompetitie werd besloten.

Aanvankelijk schuchter begonnen, is dit jaarlijkse toernooi inmiddels uitgegroeid tot een sportief gebeuren van behoorlijke omvang, dat nogal wat voorbereidend werk vraagt, en waaraan veel vrije tijd moet worden goederd.

Indien wij de competitie van dit jaar nu eens vergelijken met die van voorgaande jaren, dan valt het direct op dat de belangstelling van de zijde der fabrieksafdelingen steeds toeneemt, zodat met genoegen kan worden vastgesteld dat met deze koersverandering een goede greep was gedaan. Dit jaar zagen de organisatoren zich zelfs genoodzaakt twee velden te huren om binnen een redelijke termijn de wedstrijden te doen spelen.

Ook de publieke belangstelling bleek sterk te zijn toegenomen, mede door dat het wedstrijdpeil, over het geheel genomen, hoger lag dan voorgaande jaren. Inderdaad hebben de afdelingen onderling ernaar gestreefd met een presentabel elftal op het veld te komen, zodat menige strijd voor de kijkers een aardig en vaak ook spannend schouwspel werd, waaraan wij nog eerlijkheidshalve willen toevoegen, dat de weerhouden ons wel bijzonder gezind zijn geweest en het gehele verloop gunstig hebben beïnvloed.

Nast de uitstekende prestatie van de Ger. makerij heeft het Combinatie-elftal zich dit keer bijzonder goed ge-